

bør Staten overtage denne Garanti ubetinget, og saa altsaa ogsaa heste for hver eneste Skilling, som den modtager under sin Overbestyrelse, maastee helst til en bestemt Rente som en svævende Gjæld, hvad jeg ikke her vidtløftigere vil udvikle, eller ogsaa bør Staten, hvis man forlanger, at der skal være enkelte locale Paanebestyrrelser, for at Pengene kunne komme de Egne til Gode, hvori Arven falder, sørge for, at ogsaa disse Egne, hvem det kommer til Gode, overtage denne Garanti. Jeg skal ikke gaae videre ind paa denne Diskussion, men blot gjentage, at jeg anseer det for meget heldigt, at dette Lovforslag foreligger her, for at det allerede, medens den anden Sag behandles i det andet Thing, kan komme til Orde her, hvilke Anstuelser og Hovedretninger der gjøres sig gjældende i denne Sag.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sattes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning, og

vedtoges eenstemmig med 57 Stemmer.

Winther: Jeg vil tillade mig at foreslaae denne Sag henviist til et Udvalg, bestaaende af 5 Medlemmer.

Uden videre Forhandling vedtoges Winthers ovenstaaende Forslag eenstemmig med 60 Stemmer.

Formanden: Forinden vi gaae over til den næste Sag, skal jeg meddele Udfaldet af Optællingen af de afgivne Stemmer til det Udvalg, som først stod paa Dagsordenen. Der var ialt afgivet 59 Stemmesedler, men deraf var een blank og een ugyldig, forbi der paa den fandtes Navnet Nyholm uden nærmere Betegnelse. Der var saaledes 57 gyldige Stemmer, og det afgjørende Fleertal var altsaa 29. Valgte ere samtlige 5 Medlemmer, nemlig: Barfod med 56, Rimestad med 54, Holstein-Holsteinborg med 53, S. Jensen med 46 og N. Jensen med 45 Stemmer. (Klein og C. B. Nyholm hver 10 Stemmer.)

Man gik derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen:

Første Behandling af: „Udkast til Lov angaaende Udvidelse af Anstalten for Sindsyge i Distrikterne med Undtagelse af Staden Kjøbenhavn“. (Udkastet findes i Tillæg A. Sp. 793 ff.)

Winther: Den Sag, som her foreligger, forekommer mig at vise, at der ved vore Bygningsforetagender — i dette Tilfælde ved Anlægget af Anstalten for Sindsyge ved Bordingborg — vises en Rigegyldighed, ja jeg kan sige, en Tankeløshed, som maa overraske Enhver; thi man seer af det foreliggende Lovforslag, at Anstalten er anlagt paa et Sted, hvor der ikke kan faaes det fornødne Vand. Naar Mennesker skulle leve paa et Sted, er det dog vistnok en af de første Forbringer, man maa gjøre, at man er vis paa, at der er Vand tilstede, og at det, naar Mange skulle leve der, er rigeligt tilstede, hvis der ikke senere skal paadrages usforholdsmæssige Omkostninger for at tilvejebringe det absolut Nødvendige. Derfor som dette var det eneste Exempel, skulde jeg ikke videre her have omtalt det, men naar vi f. Ex. erindre os Anlægget af Straffeanstalten ved Horsens, møde vi der et Tilfælde af samme Art. Sagen er imidlertid mindre byrdefuld med Hensyn til den sidstnævnte Straffeanstalt, idet der løber en Å i nogen Afstand, hvorfra Vandet kan bringes op ved Hjælp af en Dampmasline, men naar man gjør slige Anlæg, var det dog naturligere, at man, da der er Mulighed for at skaffe Vand tilveie heri Danmark, gjorde det paa en naturlig Maade, uden at paadrage sig saa overbrevne Bekostninger, som ellers fremkomme. Ved Anlægget af nærværende Anstalt er der endnu en Omstændighed, som forekommer mig besynderlig, idet det nemlig sees, at man, naar den omhandlede Tilbygning kommer til, ikke nogenstinde mere vil kunne udvide den. Det kunde dog tænkes, at det, naar Befolkningen steg, kunde blive nødvendigt at udvide Anstaltens Bygninger, men derfra er man, som det sees, afflaaren paa Grund af, at Localiteterne ikke tillade det. Jeg skal dog reise det Spørgsmaal, om dette ogsaa virkelig